

Ohlášky – neděle 28. 8. 2022

Dnes prožíváme **22. neděli v mezidobí**.

- Pondělí 29. 8. – **Památka Umučení sv. Jana Křtitele**
- Sobota 3. 9. – **Památka sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve**
- Příští neděle 4. 9. 2022 bude **23. neděle v mezidobí**.

***

- V pondělí 29.8.22 v 15h navštíví naši farnost **sestra Kateřina** ze společenství Služebníci Ježíšova Velekněžského Srdce v Olomouci.
- ŘKF Lovosice pořádá v sobotu **17. 9. 2022 pouť do Horní Police** se zastávkou v **Modlivém Dole**. Doprava osobními auty některých účastníků poutě. Pro účastníky, kteří nevlastní auto jsou dispozici místa v autech účastníků. Místo a čas srazu: Lovosice u kostela sv. Václava v 8 hod. Zájemci, nechtě se hlásí na tel. číslo: 723 399 557.
- Naše farnost má facebookovou stránku: <https://www.facebook.com/farnostlovosice>
- V sobotu **3. 9. 2022 dopoledne** budeme **uklízet kostel**. Prosím, kdo můžete, přijďte pomoci. Děkuji.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
	14:00 *
Út, St, Čt	8:00
Pá	16:30

* Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba

***

Sulejovice, kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v 8:00

***

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.

***

Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti v úterý od 14 h

***

**Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice**

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz

R.D. ICLic. Mgr. Józef Szeliga
statutární zástupce farnosti
+420 777 020 426
jw.szeliga@gmail.com

P. Mgr. Ladislav Nádvorník SDB
kaplan
+ 420 603 845 460

Václav

č. 40 (2022)
28. 8. 2022

22. neděle v mezidobí

**Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích**

Vina

O Adamovi a Evě jsme už uvažovali. Když se dopustili hříchu, pocítili vinu a chtěli se před Bohem v zahradě ukryt (srov. Gn 3,8). Jsou provinění, na která se nedá zapomenout, i když nám je Bůh odpustil. Jiný člověk ale za stejných okolností vinu necítí. Nejsme stejní. Někteří lidé svalují vinu na někoho jiného, protože přiznat si provinění není lehké. Dospělost, zralost, začíná přiznáním viny, ne výmluvami. Někdo ale trpí pocitem viny, aniž by se provinil. Vina a pocit viny zdaleka není totéž. Rabin Harold S. Kushner napsal: Kdybych býval poslal maminku na Floridu, aby nemusela být tady v té zimě, mohla ještě žít. Soused měl opačný problém: Kdybych netrval na tom, že maminka musí na Floridu, mohla ještě žít. Ta cesta letadlem a náhlá změna klimatu, to bylo víc, než mohla snést. Když věci nedopadnou, jak bychom si přáli, hledáme viníka a někdy obviníme sebe. Proč ne, ale když k tomu není žádný důvod?

(z knihy Na minutu s Karlem Herbstem – V Boží blízkosti)

***

Youcat (38. část)

Jak často by se měl katolický křesťan účastnit mše svaté? Když se zeptáte někoho venku na ulici, co si myslí, že je typicky katolické, dozvíte se: „Katolík musí chodit každou neděli do kostela.“ Ale s tím „muset“ je to prapodivná věc. Musí zamilovaný muž políbit svou vyvolenou? Nemusí. Jenže co je to za lásku, která se neprojeví něžností? Podobnou váhu má i otázka: **Kde je to tvé křesťanství, když nejdeš tam, kde se s tebou chce setkat Ježíš?** Moderní odpověď by mohla znít: Mé křesťanství je tam, kde je já chci mít. Ale je tomu opravdu tak, že jsme to my, kdo v životě rozhoduje o těch nejdůležitějších setkáních? Vždyť nemůžeme rozhodnout ani o tom, zda tu vůbec budeme, kdy se narodíme nebo kdo budou naši rodiče. Bůh neposlouchá naše rozkazy a nedostaví se na zavolání ani při procházce lesem, když po něm náhle zatoužíme. Ten, kdo se chce skutečně setkat s Ježíšem, udělá dobře, když si vyhradí místa, znamení a časy, které mu poskytně ON. **Proč liturgie zaujímá první místo v životě celé**

církve i jednotlivého křesťana? Co má ale Ježíš společného s tou nesrozumitelnou nedělní akcí ve studeném kostele? To si žádá vysvětlení. Musíme přiznat, že to, co se tam reálně odehrává, by opravdu mohlo být občas trochu srozumitelnější. U čeho začít? Možná u toho, že mše svatá není cosi na způsob jiných náboženských obřadů, jenom trochu slavnostnější, a že tedy nedává možnost libovolně si vybrat z katalogu nejrůznějších nabídek. **Co znamená, že „církev je Kristovo tělo“?**

(z knihy Youcat: Kurz víry)

***

Zlý bojuje do poslední chvíle

Smyslem doprovázení umírajícího není jenom to, aby se vzhledem ke své situaci cítil v pohodě. Vždycky je to i boj o jeho duši. Zlý se snaží duši uchvátit. Někdy je ten boj zjevný, jindy nenápadný, skrytý, ale vždycky s ním musíme počítat a umírajícího neopouštět. „Kde jsou dva nebo tři spojeni v mém jménu, jsem uprostřed nich,“ zaručuje nám Ježíš. Je nutno bojovat silou víry, modlit se exorcismus – až do poslední chvíle! Můžeme použít i svěcenou vodu. Nebojme se s umírajícím mluvit, projít s ním celý jeho život, nabídnout mu modlitby a prosby za odpuštění. Můžeme mluvit i srdcem, přenášením myšlenek, umírající to vnímá. Experimentálně je dokázáno, že umírající vysílá parapsychologickou energii a taky je vůči ní víc vnímavý. Těchto sil je možno využít – vezměme ho za ruku, a máme-li sílu, přejeď na něj. U zemřelého je nutné zůstat a doprovázet oddělování duše od těla modlitbou a vztahem lásky. Ve druhém světě platí jiné zákony a jiné rozměry než tady.

(z knihy Na minutu s Ladislavem Kubíčkem – Přitahují?)

***

9/ Podobenství o legionáři

Když se křesťan ocitá ve víru velkých zkoušek, ačkoli žije věrně podle zásad evangelia, jak je učí Kristus a jeho církev, může zakoušet jistý pocit nespravedlnosti. Abych trochu přiblížil, proč nás Bůh

v životě nechává procházet zkouškami, předkládám tu podobenství o legionáři.

Tři typy protivenství

Můžeme použít paralelu mezi životem vojáka a životem křesťana, který čelí nějaké zkoušce. Voják musí čelit třem typům nesnázi či protivenství: těm, které si nese sám v sobě – například nemoc, deprese nebo závislosti. Dále těm, které pocházejí od nepřítelů na bitevním poli. A konečně čelí strastem, které mu působí nucený výcvik nařízený vedením v kasárnách. V duchovním životě se rovněž musíme vypořádat s trojím typem zkoušek. Předně s těmi, které si působíme sami – sem spadá náš temperament, povaha nebo naše zlovyky a jejich následky. Dále s těmi, které přicházejí od nepřítelů naší spásy – ďábla. A konečně se zkouškami, které Bůh dovolí, aby nás vycvičil v boji proti Zlu.

1. Naše slabost

Začněme zkouškami, které pocházejí od nás samých. Příliš často připisujeme svá pokušení ďáblu, většina z nich má ale kořeny v našem nitru. Jedná se o omyl se závažnými následky, protože když svá pokušení připisujeme zdroji mimo nás, stavíme se do role oběti a nemáme snahu pracovat na sobě, abychom se z nich vymanili. Většina zkoušek nepochází od ďábla, ale je důsledkem naší vlastní slabosti, jak to výstižně shrnuje apoštol Jakub: „Každý, kdo je v pokušení, je sváděn a váben svou vlastní žádostivostí. Žádostivost pak počne a porodí hřích, a dokonáný hřích plodí smrt.“ (Jk 1,14n)

Církevní otcové vysvětlovali jednotlivé fáze pokušení za pomoci známého pořekadla: „Vidím jablko, podám si žebřík, kousnu do jablka.“ V první fázi, když „jablko“ spatřím, vůbec nejde o hřích. Ale jestliže se s tímto podnětem ztotožním, jestliže si podávám žebřík a zároveň si říkám: „O nic nejde, jen se na něj podívám zblízka, nic víc...“, tak je ve většině případů už pozdě, do jablka záhy kousnu.

Zkrátka pochopení tohoto mechanismu či procesu pokušení nám pomůže, abychom mu odolali a nedělali žádné kompromisy se zlem.

(z knihy René-Luca Patnáct podobenství)

***